

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 244/2014
03.04.2014. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Предрага Глигоријевића, Веска Крстајића, Биљане Синановић и Бате Цветковића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Меденицом као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Ш.Ф., због кривичног дела неовлашћене производње и стављања у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног закона, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз. Број 914/13 од 11.03.2014. године, поднетом против правноснажног решења Апелационог суда у Београду Кж1 215/2013 од 21.05.2013. године, у седници већа одржаној дана 03.04.2014. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз. Број 914/13 од 11.03.2014. године као основан и **УТВРЂУЈЕ** да је правноснажним решењем Апелационог суда у Београду Кж1 215/2013 од 21.05.2013. године повређен закон из члана 369. став 1. тачка 3. Законика о кривичном поступку („Службени лист СРЈ“ број 70/2001 и „Службени гласник РС“ број 58/2004 и др.) у вези са чланом 78. став 2. Закона о малолетним учиниоцима кривичних дела и кривично-правној заштити малолетних лица, у корист окривљеног Ш.Ф.

Образложење

Решењем Вишег суда у Београду К. 588/12 од 23.11.2012. године, према млађем пунолетном лицу – окривљеном Ш.Ф. је на основу одредбе члана 4. КЗ у вези са члановима 41, 10, 11, 12. и 17. Закона о малолетним учиниоцима кривичних дела и кривично-правној заштити малолетних лица, изречена васпитна мера појачаног надзора од стране органа старатељства и истовремено одређено да изречена васпитна мера може трајати најмање шест месеци а најдуже две године, те да ће суд накнадно одлучити о њеном престанку, а због извршења кривичног дела неовлашћене производње и стављања у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ, по оптужници Вишег јавног тужилаштва у Београду Кт 1025/10 од 30.12.2010. године.

Истим решењем, на основу члана 87. КЗ, према окривљеном је изречена мера безбедности одузимања предмета, и то две кесице ... у облику базе у смеси са кофеином и парацетамолом, нето масе ... грама и ... грама, једне ПВЦ

кесице ... у облику базе у смеши са кофеином и парацетамолом нето масе ... грама и једне целофанске кесице са ... грама ..., а на основу члана 91. КЗ, од окривљеног Ш.Ф. је одузета имовинска корист прибављена кривичним делом, и то новац у износу од 40 евра и 12.000,00 динара.

На основу одредаба чланова 193. и 196. ЗКП окривљени је обавезан да на име трошкова кривичног поступка плати суду износ од 44.179,58 динара, а на име паушала износ од 10.000,00 динара, све у року од 15 дана од дана правноснажности решења под претњом принудног извршења.

Решењем Апелационог суда у Београду Кж1 215/13 од 21.05.2013. године, поводом жалбе јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду, а по службеној дужности, решење Вишег суда у Београду К 588/12 од 23.11.2012. године је преиначено тако што је Апелациони суд у Београду према окривљеном Ш.Ф. на основу одредбе члана 78. став 2. Закона о малолетним учиниоцима кривичних дела и кривично-правној заштити малолетних лица обуставио поступак по поднетој оптужници јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду Кт 1025/10 од 30.12.2010. године, којом му је стављено на терет да је извршио кривично дело неовлашћене производње и стављања у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ.

Истим решењем, према окривљеном Ш.Ф. је изречена мера безбедности одузимања предмета – две кесице ... у облику базе у смеши са кофеином и парацетамолом нето масе ... грама и ... грама, једне ПВЦ кесице ... у облику базе у смеши са кофеином и парацетамолом нето масе ... грама и једне целофанске кесице са ... грама ..., а од окривљеног је одузета и имовинска корист прибављена кривичним делом, и то новац у износу од 40 евра и 12.000,00 динара.

На основу члана 197. ЗКП, окривљени је ослобођен плаћања трошкова кривичног поступка и одређено да исти падају на терет буџетских средстава суда.

Републички јавни тужилац поднео је захтев за заштиту законитости Ктз. Број 914/13 од 11.03.2014. године, само против решења Апелационог суда у Београду Кж1 број 215/2013 од 21.05.2013. године, због повреде кривичног закона из члана 485. став 1. тачка 1. ЗКП у вези са чланом 369. став 1. тачка 3. ЗКП („Службени лист СРЈ“ број 70/2001 и „Службени гласник РС“ број 58/2004 и др.) у вези са чланом 78. став 2. Закона о малолетним учиниоцима кривичних дела и кривично-правној заштити малолетних лица, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев за заштиту законитости и констатује да је побијаним решењем повређен закон у корист окривљеног Ш.Ф.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоцу окривљеног, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку и у седници већа, коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета са правноснажним решењем против којег је захтев за заштиту законитости поднет, и након оцене навода у захтеву, нашао:

Захтев је основан.

Одредбом члана 604. став 1. Законика о кривичном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11..43/13), који се примењује од 01.10.2013. године, прописано је да ће се законитост радњи предузетих пре почетка примене овог законика, оцењивати по одредбама раније важећег Законика о кривичном поступку („Службени гласник РС“ број 58/04 и др.), те је у овом смислу побијано решење и испитано.

Основано се у захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца истиче да је Апелациони суд у Београду, као другостепени, побијаним решењем учинио повреду кривичног закона из члана 369. став 1. тачка 3. Законика о кривичном поступку („Службени лист СРЈ“ број 70/2002 и „Службени гласник РС“ број 58/2004 и др.), који се примењивао у време доношења побијаног решења.

Против окривљеног Ш.Ф., Више јавно тужилаштво у Београду подигло је оптужницу због извршења кривичног дела из члана 246. став 1. КЗ и поступак је вођен по одредбама Законика о кривичном поступку, јер је окривљени у време извршења кривичног дела био пунолетан (обзиром да је имао 18 година и 11 месеци живота). Одредбом члана 3. став 4. Закона о малолетним учиниоцима кривичних дела и кривичноправној заштити малолетних лица, прописано је да је млађе пунолетно лице – лице које је у време извршења кривичног дела навршило 18, а у време суђења није навршило 21 годину, те које испуњава остале услове из члана 41. тог закона.

Имајући у виду цитирану законску одредбу, те чињеницу да је окривљени рођен ... године, а да је кривично дело извршио дана 02.11.2010. године, дакле као млађе пунолетно лице, те да у време доношења првостепене одлуке није навршио 21 годину, Виши суд у Београду је према окривљеном на основу члана 41. Закона о малолетним учиниоцима кривичних дела и кривично-правној заштити малолетних лица изрекао васпитну меру појачаног надзора од стране органа старатељства.

Након тога, Апелациони суд у Београду је поводом жалбе јавног тужиоца, а по службеној дужности, решењем Кж1 број 215/13 од 21.05.2013. године, преиначио решење Вишег суда у Београду којим је окривљеном изречена васпитна мера и према њему обуставио кривични поступак на основу члана 78. став 2. Закона о малолетним учиниоцима кривичних дела и кривично-правној заштити малолетних лица, из разлога целисходности, иако је окривљени у време доношења другостепене одлуке имао већ навршених 21. годину и 6 месеци живота.

Поступајући на овај начин, Апелациони суд у Београду је учинио повреду кривичног закона из члана 369. став 1. тачка 3. Законика о кривичном поступку који је важио у време доношења другостепене одлуке, обзиром да је применио закон који није могао применити.

Одредбом члана 1. став 1. Закона о малолетним учиниоцима кривичних дела и кривично-правној заштити малолетних лица, прописано је да тај

закон садржи одредбе које се примењују према малолетним учиниоцима кривичних дела, а ставом 2. истог члана, прописано је да се одредбе тог закона примењују и на пунолетна лица, када им се суди за кривична дела која су учинили као малолетници, као и на лица која су кривична дела учинила као млађи пунолетници, тј. на лица која су у време извршења кривичног дела навршила 18, а у време суђења нису навршила 21 годину живота, уз испуњење услова из члана 41. наведеног закона (члан 3. став 4. истог закона).

Одредбом члана 78. став 2. Закона о малолетним учиниоцима кривичних дела и кривично-правној заштити малолетних лица, прописано је да ће веће решењем обуставити поступак у случајевима када суд на основу члана 354. тачка 2. и 3. Законика о кривичном поступку доноси пресуду којом се оптужба одбија или којом се оптужени ослобађа од оптужбе у смислу члана 355. Законика о кривичном поступку, као и кад нађе да није целисходно изрећи **малолетнику** казну нити васпитну меру.

Када се имају у виду наведене законске одредбе, те чињеница да је окривљени Ш.Ф. у време доношења другостепене одлуке (21.05.2013. године) имао навршених 21 годину и шест месеци живота, то у конкретном случају Апелациони суд у Београду није више могао према њему применити одредбе Закона о малолетним учиниоцима кривичних дела и кривично-правној заштити малолетних лица, па тако ни одредбе члана 78. став 2. истог закона.

Стога је Апелациони суд у Београду, обустављајући поступак против окривљеног Ш.Ф. на основу наведене законске одредбе, учинио повреду кривичног закона из члана 369. став 1. тачка 3. ЗКП који се примењивао у време доношења побијаног решења, у корист окривљеног, што се основано истиче у захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца, односно повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2. сада важећег Законика о кривичном поступку.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је нашао да је захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца основан, те утврдио да је решењем Апелационог суда у Београду Кж1 215/2013 од 21.05.2013. године повређен закон у корист окривљеног Ш.Ф., не дирајући у правноснажно решење против којег је захтев поднет.

Са свега изложеног, а на основу одредбе члана 492. став 1. тачка 3. ЗКП, донета је одлука као у изреци.

Записничар-саветник
Снежана Меденица,с.р.

Председник већа-судија
Невенка Важић,с.р.